

Bryggerne drives til at komme megen Alkohol i deres Øl. Ja, det er Kluffen ved Situationen. Det er derfor jeg siger, at vi kunne ikke behandle Loven efter dens egen Fortjeneste, der kommer andre Hensyn til. Men jeg kan ikke indse, at der er noget bundet ved, at man samtidig udlægger Folk i Retning af Suffering, som man udlægger dem for Delirium, hvad man jo rimeligvis vil onnaa.

Ja skal derefter gaa over til mine andre Endringsforslag, om hvilke jeg kan fatte mig i Korthed. Mit første Endringsforslag indbefatter det, som jeg har stillet som subsidiært, og jeg vil bede ærede Medlemmer have Opmærksomheden henvendt paa, om det ikke er nødvendigt efter Ordet „Salgsbryggerier“ at sætte „eller Andelsbryggerier“. Jeg kan ikke indse, at der er det mindste i Vejen for at indrette Bryggerier som Andelsbryggerier, saa at en større Kreds af Personer, der bo nogenlunde samlede i en Købstad eller i en tætbefolket landlig Egn, sluttede sig sammen og forpligtede sig til, i alt Fald for en vis Aarrække, at tage deres Øl fra en bestemt Fabrik, som de saa selv vare Interessenter i, og hvoraf de saa kunde vente at faa store Procenter ikke alene i Alkohol men ogsaa i det almindelige Penge. Skal saa en saadan Ordning, som jo naturligvis vil være fordelagtigt ved Østet om at komme uden om Skatten, føre til, at for det første den Befolkning, der er snild nok til at ordne sine Forhold paa en saa inedig Maade, bliver fri for Skatten, og for det andet, at Staten mister den meget betydelige Indtægt, som kunde være opnaaet ved denne Befolknings Forbrug? Vi se jo, hvorledes Andelstanken har udviklet sig baade med Mejerier og Slagterier, og der er vist mange andre Ting hvor denne smukke Tanke kunde komme til Anvendelse. Der er vist intet i Vejen for, at Andelstanken kan læsse sig over Bryggerier, og naar vi saa maaste i hver Landsdel eller i hver Jurisdiktion faa et Andelsbryggeri, kommer Folk jo derved uden om Skatten. Det kan ikke kaldes et Salgsbryggeri, naar det indrettes saaledes, at det leverer sit Produkt udelukkende til Interessenterne og til dem, der have tegnet Andelslodder. Det vil gaa som med Forbrugsforeningerne, der ikke ere handlende. De behøve i alt Fald i mange Tilfælde ikke at løse Næringsbevis, navnlig da ikke, naar de ikke gøre andet end fordele det, de købe ind eller producere selv, imellem deres egne Medlemmer. Naar denne Kave, som utvivlsomt er til Stede — Erfaringen fra Udlandet, hvor der er tilsvarende Forhold,

viser det — kan undgaaes ved et Bennesstrøg, idet vi ere saa heldige ikke endnu at have Andelsbryggerier, synes jeg ikke, at man bør betænke sig derpaa. Dernæst skal jeg gøre opmærksom paa mit Endringsforslag Nr. 3, som vistnok er nødvendigt. Jeg bejder det ærede Udvalg være opmærksom paa dette. Der staar i Loven, navnlig naar man vil sammenligne denne Paragraf med, hvad der staar i § 9, at Ølet maa ikke „frases“ Bryggeriet; men saa er det klart, at det ikke kommer an paa den fulde Tønde. Det er ikke af den, der skal tages Stat, men det er pr. Tønde. Meningen er, at der skal tages 10 Kr. pr. Tønde, og saa naturligvis forholdsvis af Brøkdele af Tønden. Men naar det ikke staar i Loven, vil Toldvæsenet manale Hjemmel til at opkræve denne Stat af Brøkdele, og der er ingen Grund til, at Staten skulde miste denne Indtægt, selv om det kun er Bagateller i Forhold til, hvad der skal betales i Stat til Staten. — Mine Endringsforslag under Nr. 4 og 5 ere motiverede ved, at man bør holde en fast Terminologi i Loven. Naar Udvalget i sine Endringsforslag under Nr. 4 og 5, som jo ere meget vigtige, bruger Ordet „frases“ Bryggeriet for at betegne den simple Kendsgerning, at et bestemt Parti Øl føres bort fra Bryggeriet og dets Territorium, naar dette er det bestemmende Moment for, hvor Alkoholmængden skal undersøges, saa bør man holde denne Terminologi, og saa bør man ikke i en anden Paragraf, saaledes som det er Tilfældet i Udvalget, give sig til at tale om „udleveret“ og om „forhandles“, saaledes som der staar i § 9. Til svende og sidst er det jo ikke det, det kommer an paa, at det kun maa forhandles paa Kustager og Glasfer, men det kommer an paa, at dette ikke maa frases fra Bryggeriet uden paa Kustager og Glasfer. Jeg kan i alt Fald ikke se andet, end at dette er Meningen, men den ærede Ordfører vil jo kunne rette mig, hvis jeg tager fejl. Jeg bemærker dernæst, at min Endring under Nr. 4 for saa vidt er korrektere, som der ikke der skal bruges den forbigangne Tid „er udleveret“, og man vil navnlig, naar den ærede Ordfører vil sammenholde det med § 10, hvor der er Tale om en Afstrivning i Salgsboagen, se, at det er korrektere at bruge Præsensformen „udleveres“ eller, som jeg foreslaar, „frases“. Dette er i øvrigt mere Formalia, som jeg vil henlede Udvalgets Opmærksomhed paa. Derimod indeholder Endringen under Nr. 6 til § 10 en Realitet, og jeg har stillet den for at give den højtærede Minister og Udvalget Lejlighed til at udtale sig om, hvor-